

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XX. — Wydana i rozestana dnia 26. kwietnia 1901.

Treść: (№ 41 i 42.) 41. Obwieszczenie o przeniesieniu komory pomocniczej II. klasy w Novi do Cirkwenicy, o zwinieciu delegacji cłowej, jaka istniała dotychczas w Cirkwenicy, o ustanowieniu w Novi delegacji komory głównej w Senju z upoważnieniami komory pomocniczej II. klasy i o oddaniu delegacji cłowej w Selcach z dotychczasowemi jej upoważnieniami pod zwierzchnictwo rzeczonoj komory głównej. — 42. Rozporządzenie, tyczące się ustanowienia przedaźni sądowej w Grazu.

41.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. kwietnia 1901,

o przeniesieniu komory pomocniczej II. klasy w Novi do Cirkwenicy, o zwinieciu delegacji cłowej, jaka istniała dotychczas w Cirkwenicy, o ustanowieniu w Novi delegacji komory głównej w Senju z upoważnieniami komory pomocniczej II. klasy i o oddaniu delegacji cłowej w Selcach z dotychczasowemi jej upoważnieniami pod zwierzchnictwo rzeczonoj komory głównej.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu przeniesiona zostanie pomocnicza komora II. klasy w Novi od dnia 1. maja 1901 do Cirkwenicy; równocześnie zwinęta zostanie delegacja cłowa, jaka istniała dotychczas w Cirkwenicy, a oddział straży skarbowej stojący w Novi otrzyma jako delegacja cłowa komory głównej w Senju upoważnienia komory pomocniczej II. klasy, zaś druga delegacja komory pomocniczej w Novi, urzędująca w Selcach, zostanie jednocześnie oddana pod zwierzchnictwo rzeczonoj komory głównej, zatrzymując swe dotychczasowe upoważnienia.

Böhm r. w.

42.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 24. kwietnia 1901,

tyczące się ustanowienia przedaźni sądowej w Grazu.

Na zasadzie artykułu XLI. ustawy wprowadzającej Ordynację egzekucyjną (ustawa z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 78), rozporządza się w wykonaniu §§. 274, ust. 2 i 280, ust. 3 Ordynacji egzekucyjnej:

Ustanowienie przedaźni sądowej i jej zakres działania.

§. 1.

Do sprzedawania ruchomości fizycznych sądownie zajętych, znajdujących się na obszarze c. k. Sądu powiatowego miasta Grazu, ustanawia się lokal licytacji publicznych (przedaźnię sądową).

Przedaźnia sądowa zostaje pod kierownictwem i nadzorem c. k. Sądu powiatowego miasta Grazu.

Służba i sprawowanie czynności w przedaźni urzędzone będą instrukcją przez Ministerstwo sprawiedliwości zatwierdzoną.

§. 2.

W przedadni sądowej można także sprzedawać:

1. ruchomości fizyczne znajdujące się na obszarze miasta Grazu a należące do masy upadkowej, jeżeli postępowanie upadkowe toczy się w sądzie tutejszo-krajowym, sprzedaż zaś odbyć się ma sposobem przepisany w postępowaniu egzekucyjnym (§§. 142, 145 ust. o upadł.);

2. ruchomości fizyczne znajdujące się na obszarze miasta Grazu, które w myśl §§. 145 do 148 i §. 269 cesarskiego patentu z dnia 9. sierpnia 1854, Dz. u. p. Nr. 208, mają być sprzedawane sądownie, jeżeli o to prosi sąd spadkowy lub komisarz sądowy, któremu sprzedaż poruczono;

2. ruchomości fizyczne sądownie zajęte, które nadesłane będą c. k. Sądowi powiatowemu w Grazu w celu sprzedania przez licytację lub z wolnej ręki (§§. 268 i 274 O. e. i §§. 390 i 393 regulaminu).

§. 3.

Do przedadni sądowej nie przyjmuje się i tamże nie sprzedaje się:

- a) przedmiotów palnych i łatwo wybuchających;
- b) przedmiotów z mieszkań, w których panują lub panowały choroby zaraźliwe, dopóki nie odbędzie się przepisane odwietrzenie;
- c) przedmiotów onieczyszczonych lub robactwem obsiadłych, dopóki nie zostaną wyczyszczone;
- d) przedmiotów, do których pomieszczenia, choćby tylko częściowego, lokale przedadni nie wystarczają (np. wielkich składów towarów, większych machin itp.);
- e) przedmiotów, które się prędko psują i z reguły także zwierząt żywych.

Nadto można w poszczególnych przypadkach odmówić przyjęcia i sprzedaży przedmiotów wymienionych w §§. 1 i 2, jeżeliby z tego wynikało przepełnienie lokalu przedadni lub przeciążenie sprawami.

Sprzedaż w przedadni sądowej.

§. 4.

Czy sprzedaż ma odbyć się w przedadni sądowej, o tem stanowi Sąd egzekucyjny (c. k. Sąd powiatowy w Grazu, §§. 272, ustęp 1, i 274 O. e.). Z zastrzeżeniem wyjątku wynikającego z §. 2, l. 2, sprzedaż w przedadni może być zarządzona z urzędu lub na wniosek.

Co do sprzętów domowych i wszelkich takich rzeczy, których wartość jest nader mała w stosunku do kosztów, jakich wymagałoby sprowadzenie tych przedmiotów do przedadni, a według okoliczności odesłanie ich napowrót, sprzedaż ich w przedadni

może być zarządzona tylko w takim razie, jeżeli można przywieźć je i odwieźć przy sposobności przewozu innych przedmiotów, bez kosztów lub z małymi kosztami (§. 281 O. e.).

§. 5.

W przedadni sprzedaje się przez licytację. Licytacja odbywać się może według mas egzekucyjnych (upadkowych) lub według grup przedmiotów, tak, że przedmioty tego samego rodzaju, do rozmaitych mas należące, mogą być licytowane jednocześnie, lecz każdy z osobna. W tym ostatnim przypadku co do każdej masy spisać należy osobny protokół.

Do licytowania pewnych grup przedmiotów tego samego rodzaju mogą być wyznaczone z góry poszczególne dni każdego tygodnia lub każdego miesiąca.

§. 6.

Wyznaczając termin licytacji, można zamiast godziny, o której ma nastąpić początek, podać czas, w przeciągu którego licytacja ma się odbywać, na przykład: We czwartek dnia 7. czerwca 1901 w czasie pomiędzy godziną 9 a 12 przedpołudniem odbywać się będzie licytacja.

§. 7.

Jeżeli na licytacji w przedadni nie zaoferowano za jakies przedmioty kwoty wyrównującej cenie wywołania, a drogą sprzedaży z wolnej ręki można uzyskać cenę kupna większą od kwoty zaoferowanej, przedmioty te można sprzedać w przedadni z wolnej ręki (§. 280, ust. 2 i 3 O. e.). Pod tym względem nie rozróżnia się, czy kwota największa za ten przedmiot na licytacji zaoferowana wyrównywa najmniejszej dopuszczalnej cenie (§. 277 O. e.), czy jest od niej mniejsza. W razie sprzedaży z wolnej ręki, nie wolno sprzedać rzeczy poniżej połowy wartości szacunkowej, jeżeli zaś największa kwota, na licytacji zaoferowana, przenosiła połowę wartości szacunkowej, nie wolno jej sprzedać poniżej tej kwoty zaoferowanej.

Zarządzając sprzedaż w przedadni, winien Sąd egzekucyjny orzec na wniosek lub z urzędu, czy w danym razie przedmioty mają być w przedadni w myśl pierwszego ustępu z wolnej ręki sprzedane. Orzeczenie to może być na wniosek i później wydane; wniosek jednak podać należy do Sądu egzekucyjnego najpóźniej w przededniu licytacji.

Zezwalając na sprzedaż z wolnej ręki w przedadni, winien Sąd egzekucyjny oznaczyć zawsze cenę, poniżej której przedmioty nie mogą być na licytacji przysądzone.

§. 8.

Pod względem sprzedaży przedmiotów, nadesłanych Sądowi powiatowemu w Grazu do sprzedania z wolnej ręki i sprzedawanych w przedażni (§. 2, l. 3), obowiązują postanowienia §. 268 O. e. Przepis §. 7, ustęp 1 rozporządzenia niniejszego, dotyczący ceny sprzedaży, nie stosuje się do takich sprzedaży z wolnej ręki.

§. 9.

Z reguły wynosi termin do sprzedaży z wolnej ręki 14 dni. Sąd powiatowy w Grazu może jednak w poszczególnym przypadku wyznaczyć termin dłuższy lub krótszy, jeżeli to okazuje się potrzebnem ze względu na jakość przedmiotu lub dla innych powodów rzeczowych.

§. 10.

Licytacje i sprzedaże z wolnej ręki odbywają się w przedażni tylko w dniach powszednich.

§. 11.

Przedmioty przeznaczone na sprzedaż przystawie należy do przedażni z reguły na trzy, najpóźniej zaś na dwa dni przed dniem licytacji. Kosztowności i wszelkie inne rzeczy wartościowe, w kancelaryi sądowej lub w urzędzie depozytowym zachowywane, przynosić należy do przedażni z reguły dopiero w samymże dniu licytacji.

Przedmioty skądinąd nadesłane, które mają być w przedażni sprzedane z wolnej ręki, odnieść należy bezzwłocznie do przedażni.

§. 12.

Przedmioty obejmować ma dla przewiezienia do przedażni i oddawać przedażni organ egzekucyjny.

Przeniesienie do przedażni celem sprzedania nie jest zarządzeniem wzięcia w zachowanie (§. 259 O. e.), przeto też wniosku o sprzedanie w przedażni nie należy uważać za wniosek o zachowanie połączony z wnioskiem o sprzedanie.

§. 13.

Zarządzając sprzedaż w przedażni (§. 4, ust. 1) należy orzec, że organ egzekucyjny winien w czasie wyznaczonym w §. 11 zabrać przedmioty zajęte celem ich sprzedania i odstawić do przedażni.

Do późniejszego wniosku, żeby zaniechać przewiezienia przedmiotów do przedażni, można przychylić się tylko w tym razie, jeżeli zarazem postępowanie sprzedażne lub egzekucyjne zostaje wstrzymane lub odroczone.

Oglądanie przedmiotów w przedażni umieszczonych.

§. 14.

Chcącym kupować, wolno w ogłoszonych godzinach czynności oglądać przedmioty w przedażni umieszczone.

Koszta przewozu i zachowania. Ubezpieczenie.

§. 15.

Koszta przewozu ponosi na razie Rząd, a interesowani obowiązani są zwrócić je według taryfy przez Ministerstwo sprawiedliwości zatwierdzonej.

Aż do dalszego zarządzenia, strony nie są obowiązane zwracać innych kosztów, jakie Rząd ponosi przez zachowywanie i sprzedaż przedmiotów w przedażni.

Odpowiedzialność za przedmioty sprzedać się mające w przedażni bierze na siebie Rząd od chwili objęcia ich do przewozu.

Przedmioty przyniesione do przedażni należy ubezpieczyć od pożaru, a można je także w razie potrzeby ubezpieczyć od włamania i kradzieży.

Zwrót kosztów przewozu.

§. 16.

Koszta przewozu (§. 15) są kosztami sprzedaży sądowej i stosownie do §. 286, ust. 2 O. e. (§. 288 O. e.) mają być zwrócone z kwoty przez sprzedaż uzyskanej.

Jeżeli egzekucya lub postępowanie sprzedażne zostaną wstrzymane, koszta przewozu ściągnąć należy od egzekwującego wierzyciela. Kilku wierzycieli sprzedaż popierających, ponosić mają koszta w stosunku swoich uiszczalnych wierzytelności.

Mając te koszta obliczyć, uwzględnia się wierzytelności uiszczalne zawsze tylko w sumie, czyniącej dziesięć koron lub krotność dziesięciu koron, zaokrągleniem na najbliższą wyższą krotność. Wierzytelności mniej niż dziesięć koron wynoszących nie bierze się na uwagę. Oblicza się przez zesumowanie kapitałów, odsetek i kosztów.

§. 17.

Te koszta przewozu, których nie zaspakaja się przez potrącenie z sumy przez sprzedaż uzyskanej, ściągać należy według przepisów, dotyczących się ściągnięcia kosztów komisji sądowych (§§. 104 i nast. regul.).

Sąd może egzekwującemu wierzycielowi kazać złożyć tytułem zaliczki kwotę, wystarczającą na zaspokojenie kosztów sprowadzenia rzeczy do przedaźni, a według okoliczności i kosztów odesłania ich napowrót.

Składowe od przedmiotów, których nabywca nie zabrak.

§. 18.

Ten, który przedmioty kupił na licytacji lub z wolnej ręki, obowiązany jest objąć te przedmioty niezwłocznie lub co najpóźniej nazajutrz po licytacji lub sprzedaży. Od przedmiotów nie objętych w czasie właściwym, winien nabywca opłacić składowe od rozpoczęcia się drugiego dnia po licytacji lub sprzedaży. Z tą chwilą kończy się odpowiedzialność Rządu za przedmiot sprzedany (§. 15, ustęp 3). Nadto Sąd egzekucyjny ma prawo oddać przedmioty na ryzyko i koszt nabywcy trzeciej osobie w zachowanie.

Wysokość składowego ustanowiona będzie w taryfie przez Ministerstwo sprawiedliwości zatwierdzonej.

Odwożenie napowrót przedmiotów niesprzedanych.

§. 19.

Przedmioty, które nie zostały sprzedane ani na licytacji, ani z wolnej ręki w terminie do tego wyznaczonym, zwrócić należy obowiązanemu (zachowawcy).

Zwrócenie zarządza się i uskutecznia z urzędu.

Koszta odesłania napowrót zaspokoić ma wierzyciel egzekwujący (§. 16, ustęp 2 i 3).

Z uskutecznieniem zwrotu kończy się odpowiedzialność Rządu (§. 15, ustęp 3).

Zachowywanie w przedaźni. (Zachowywanie dobrowolne).

§. 20.

O ile miejsce lokalu na to pozwoli, można ruchomości sądownie zajęte oddawać do przedaźni w celu zarządzenia ich zachowania. Do takiego zachowywania stosują się przepisy §. 259 O. e.; zachowywanie w przedaźni ma to znaczenie co zachowanie

wywanie w zakładzie zostającym pod nadzorem publicznym.

Przedmioty w §. 3 oznaczone, są wyłączone od przyjmowania do zachowywania w przedaźni.

Najdłuższe dopuszczalne trwanie zachowywania ustanawia i ogłasza peryodycznie z góry na pewien okres ze względu na miejsce do rozporządzenia służące Sąd powiatowy w Grazu. Trwanie zachowywania może być wyjątkowo w poszczególnych przypadkach z ważnych powodów na wniosek przedłużone.

Za takie zachowywanie uiszczać należy opłaty. Wysokość opłat ustanowiona jest w taryfie przez Ministerstwo sprawiedliwości zatwierdzonej. Pod względem ściągnięcia i prawa pierwszeństwa tych opłat, a według okoliczności i zaliczki, obowiązują postanowienia §§. 16 i 17 niniejszego rozporządzenia

Opłaty przypadające za zachowywanie przed licytacją uchylone, ściągnąć należy od egzekwującego wierzyciela stosownie do §. 17go, ustęp 1 niniejszego rozporządzenia (§. 259 O. e.).

Pod względem kosztów przywozu (odwozu napowrót) tych przedmiotów do przedaźni, stosują się odpowiednio postanowienia §§. 15, ustęp 1, 16, 17 i 19 niniejszego rozporządzenia.

Postanowienia szczególne, dotyczące się dobrowolnej licytacji w przedaźni.

§. 21.

Zajęcie się odebraniem i przewozem (odwożeniem napowrót) przedmiotów wymienionych w §. 2, l. 2 do przedaźni, przeprowadzenie licytacji, odebranie i użycie kwoty uzyskanej ze sprzedaży tych przedmiotów, jest obowiązkiem komisarza sądowego, któremu poruczono przeprowadzenie licytacji.

Przewóz (odwóz napowrót) odbywa się na ryzyko i koszta stron interesowanych. Odpowiedzialność za przedmioty przyjęte do przedaźni bierze na siebie Rząd od chwili oddania ich do przedaźni. Postanowienia §. 18 obowiązują i w tym względzie.

Wejście w wykonanie.

§. 22.

Przedaźnię sądową w Grazu otwiera się dnia 15. maja 1901 w Grazu, przy ulicy Bürgergasse Nr. 2 (Stary uniwersytet).

Postanowienia niniejszego rozporządzenia wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Spens r. w.